

Niệm Khúc

Ba mươi tháng tư. Úp mặt mà khóc
Chưa trăm năm. Mà nước mắt khô dòng
Hồn tôi ngơ ngác. Nhìn về phương đông
Đất nước của tôi. Thân yêu! Đã mất!

Ba mươi tháng tư. Lòng đau như cắt
Lưỡi dao cùn cửa mãi. Trái tim khô
Những sợi thần kinh. Mơ mơ hồ hồ
Thành phố chết non. Xóm làng cũng chết

Ba mươi tháng tư. Bọ hung rấn rết
Cắn nát thịt da. Tổ quốc im lìm
Bài quốc-tế-ca. Lưỡi hái gọng kiếm
Ô ố máu tanh. Hồn thiêng dân tộc

Ba mươi tháng tư. Đầu lao xuống dốc
Học thuyết oan khiên. Tư tưởng Mác Lê
Đường tới tương lai. Tăm tối. Ê chề
Ánh sáng tắt cầm. Cuối đường nghiệt ngã

Ba mươi tháng tư. Quê hương xa lạ
Từ Bắc vô Nam. Nhung nhúc côn trùng
Non sông một dải. Chẳng phải của chung
Biển gần đảo xa. Tặng quân xâm lược

Ba mươi tháng tư. Không còn đất nước
Vĩnh biệt lâu rồi. Công Lý Tự Do
Xã nghĩa thiên đàng. Tráo trở quanh co
Đuốc đảng soi đường. Tối tăm đường phố

Ba mươi tháng tư. Lọc lừa nở rộ
Đầu đường xó chợ. Ngơ ngác dân oan
Dân chủ đấu tranh. Tù tội xếp hàng
Nước mắt cạn cùng. Miền Nam nhỏ lệ!

Ba mươi tháng tư. Người đi ra bể
Trời nước mênh mông. Mù mịt bến bờ
Thân xác mẹ già. Phụ nữ em thơ
Thuyền bé mong manh. Mừng thay lũ cá

Ba mươi tháng tư. Thặng hoa đối trá
Bịt miệng nhân dân. Che mắt loài người
Miếng thịt dất vàng. Trộn với máu tươi
Ngu dốt leo thang. U mê cùng đảng

Ba mươi tháng tư. Quê hương một mảnh
Cây cỏ cúi đầu. Dân tộc để tang
Tổ quốc thương đau. Lộn ngược thiên đàng
Và một mình tôi. Khô dòng lệ chảy...

Phong Châu

